

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre 3 ft.
Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető
küldemények a szerkesztő-
nek, anyagiak a laptulaj-
donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:

egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyilttér sora 25 kr.

Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyom-
dájában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A fordulat.

Nagyon furcsa a pártok alakulása a magyar parlamentben. Nincs meg a különböző politikai irányok helyes szervezkedése.

Csak ezek az abnormis körülmények teszik érthetővé azt a kapkodást, melylyel az ellenzék, de különösen a mérsékelt ellenzék napról-napra gyönyörködte az országot s a mely csakugyan szánandóvá teszi ezt a — elismerjük, sok igazi politikai kitünőségéből álló pártot.

A magyar államiság a liberalizmus legszebb diadalainak egyikét aratta a lefolyt hetekben. Öntudatos s politikailag teljesen érett nemzet nyilatkozatait hallottuk a nemrég lefolyt viták szónokainak ajkairól. Mindenfelé a liberális eszmék új életre lendülése, az állami hatalom ereje nyert kifejezést.

S ezt a lélekemelő látványt, melyet a politikai eszmék új fellendülésének tartottak méltán, a szabadelvű eszmékre nem egészen kedvező idők után, az összes pártbeli szónokok egész sora nem hogy megzavarni iparkodott, hanem sokban hozzájárult ahhoz, hogy a proklamált elvek teljesen s igazán a nemzet politikai meggyőződésének valódi s hamisítatlan nyilatkozatául tekintessenek.

A liberális eszmék az egész vonalon diadalt arattak.

Maga gróf Apponyi Albert, e ragyogó tehetségű államférfi, eddig sajnosan homályba burkolt politikai légköréből az igazi liberális eszmék magaslátára emelkedett. Az egész ország pártkülönbség nélkül nagy fontosságot és jelentőséget tulajdonított a bátor és őszintének tartott fellépésnek.

Nagyon hamar beállott a fordulat. A liberális színtvallásnak következményét le kellett vonni, de ebben a pillanatban megszűnt az elvi ellenzékeskedésnek minden alapja s a kiváló államférfi igen kényes s nem irigyelendő helyzetbe jutott.

A nemzet többsége által támogatott kormány szabadelvű, a reformnak egész sorát készülő megvalósítani, olyan reformokat, melyeket a mérsékelt ellenzéki párt s köztük maga Apponyi gróf is az ország helyes politikai vezetése szempontjából szükségesnek mondott. Elvi alapon ellenzéki pártállást elfoglalni tehát lehetetlenség; marad a személyi ellenzék, marad a mindenáron való ellenzékeskedés, marad rendszertelen s összefüggés nélküli elvek csoportosítása olyan cél-

ból, hogy a párt a parlamenti életben, mint ilyen, ahogy úgy még fungálhasson.

Nem helyeslik a liberális reformokat? Helyes. Küzdjenek ellenük s ne viseltessenek bizalommal azon kormány iránt, mely azokat meg akarja valósítani. De magának vallani bizonyos elveket s az azokat keresztül vinni hivatott férfiakban nem bízni, csak azért, mert azt hiszik, hogy azt ők jobban megvalósíthatják, oly mérvű politikai gyengeség, mely a legkevésbé járatos szem előtt is könnyen felismerhetővé teszi a valódi okot, a küzdelmet nem elvekért s elvek ellen, hanem a hatalomért — a hatalomon lévők ellen.

A szabadelvű párt szilárdan, céltudatosan s egyöntetűen működik, munkájában erejének öntudata s a nemzet pártolása támogatja s ha ez megvan, nincs szüksége senkire. Itt tévedett a mérsékelt ellenzék. Azt hitte, hogy oda könnyen bejuthat, abban a pillanatban, a mikor politikai irányelveit helyesli, bejuthat pedig olyan szerepkörrel, mely a parlamentáris viszonyoknak éppen meg nem felel. Rosszul számított taktikával úgy gondolkodtak, hogy csak a kezüket kell kinyújtaniok s könnyű szerrel, egy csapással elérik azt, a miért elvek hiányában esztendőökön keresztül céltalanul küzdöttek.

Nem úgy történt. A szabadelvű párt az elvek megegyezéséből kifolyó közeledést minden részéről szívesen fogad és fogadott, de nem fogadhatott el oly közreműködést, mely alól a hatalomrajutásnak mohó vágya félreismertlenül kilátszott.

Ezen sikertelen mesterfogás után a párt konsternációja érhető volt. Belementek oly elvek proklamálásába, a melyek a szabadelvű párt politikai alapját képezik. Kinyilatkoztatták az ország színé előtt, hogy liberális alapokon kívánják fejleszteni az ország közjává, biztosak levén, hogy ez uton a fuzio elkerülhetlen lesz.

Csalódtak. E kínos vergődésben, mely az utolsó deszkát is kirántotta lábuk alól, új expedienshez fordultak, mely ismét nem mondható valamely sikerültnek.

Ők léptek fel mint támadók s most el akarják hitetni az országgal azon politikai abszurdumnak a lehetőségét, hogy jogosult ellenzéki fellépésük akkor, amikor az ellenzékeskedésnek elvi alapja nincs s csak egy silány frázis marad meg, hogy: a liberális politikai irány ugyan a helyes, a célbaveendő reformokra szükség van, de azt

mi akarjuk megvalósítani, mert nem bizunk a szabadelvű pártban, a mely a régieknek csak folytatása.

Ide redukálódik tehát az ujabban megindított ellenzéki akció, ez képezi az összekötő kapcsot a párt tagjai között, ez képezi alapját az ellenzéki álláspontnak a kormánnyal szemben.

Liberális zászlót bontani, mert ez helyes; nem támogatni azt a kormányt, mert az éppen ezen az alapon áll; nem támogatni azt a nagy szabású reformműködést, mert teljesen indokolatlanul nincs meg a bizalom.

A létért való küzdelem a fentartási vágy joga mindenkinek s így joga minden pártnak is, de egy kétségtelen, hogy a mérsékelt ellenzéknek a történetek után, a míg más politikai elvi alapokon nem szervezkedik, reális s parlamentáris formák szerinti jogosultsága nincs.

Vagy nem írják alá tehát a szabadelvű párt által helyeselt reformoknak elvi helyességét s akkor a bizalmatlanság jogosult, minden várakozás teljesen indokolatlan, — vagy aláírják s akkor a bizalom megvonása a tények ismerete előtt abszolúte jogosulatlan.

A mérsékelt ellenzék azonban, mint párt, továbbra is fenn akar maradni. Nem marad tehát más fenn, mint támadni, támadni mindenfelé, ha kell, ha nem kell. Támadni a személyeket, támadni a rendszert, támadni a remélt rendszer-változtatás be nem következését, belevinni ezt a támadást az egész országba, belevinni a személyes küzdelmet a liberális áramlat által oly nemesen felkorbácsolt politikai életbe. A szabadelvű párt a reális s aktív politika képviselője s ezzel szemben áll a kapkodás, nagyszabású beszédek s mindaz, ami arra mutat, hogy nincs talaj, a merre rá lehetne állni, nincs más, csak a levegőbenvaló röpködés.

Ilyen szaltomortálékban állhat csak a mérsékelt ellenzék szereplése.

Az országosan kifejtendő akció szele lassan kezd már kihálni a központból a vidékre is. Megfújják a harci riadót a vidéken is, nem az elvi küzdelmek csatájára, hanem személyes érdekből, személyek ellen. Geniális szakfőriakból, munkamebereiből álló s a szabadelvű párt által támogatott kormánynak pártján áll a nemzet zöme, a haladás igaz barátai s méltán tekintenek a legnagyobb bizalommal annak működése elé. A másik oldalon a saját hibái folytán szánalmas

A „BÁCSKA“ tárcája.

Beatrice.

I.

A mióta ismerlek én,
Az életem álom,
Ébredésem: csalódásom
Rettegéssel várom.

A mióta ismerlek én,
Rajtam álom éje,
S te vagy álmod csalogató,
Vonzó, bájós képe!

II.

Tépett felhőt űzi, hajtja
Zord őszi szél az égen,
Földre hull a felhő árnya,
Búskomoran, sötétben.

Tépett felhő az én lelkem:
Szárnyát tépte a bánat,
S mégis egyre űzi, hajtja
Sovárgó vágy utánad.

III.

Lábadhoz borultam
Könyörögve kérve!

Lángoló szívemért
Szíved add cserébe.

Kacagva mondtad, hogy
Neked szíved nincsen!
— Ne is verjen soha
Meg veled az isten! —

IV.

Templomba mentem el:
Megenyhül a kebel,
Ha istenéhez tér;
S talán meghallgatja
Az irtalom atyja,
Ki tőle esdve kér!?

Lehulltam térdre én
Az oltár lépcsőjén
A bú-teher alatt, —
S imádkozám:
— „Szakadj le rám!
S zúzz össze boltozat!“ . . .

Erdélyi Zoltán.

MULT ÉS JELEN.

Irtó: M—o M.

I.

Öregedni . . . Ki nyugszik abba belé? S a harmincadik év múltával mily keserűséggel olvassa az ember

az éveket? Férfi, nő, erő vagy szépség, fájó az, ami elhagy s mégis a jelen a legjobb, mert holnap már késő lesz . . .

Erre gondolt vidéki, ósdi szalonjában az azelőtt, mint mondák, vetélytárs nélküli szép X. asszony. A tenger partján születtett H-ban, itt töltötte fiatalságát; a szőke, mosolygó gyermek álmái, a viruló fiatal lány ábrándjai s a házasság élet kissé szomorú napjai mind ehhez a mozgalmassá, a tenger hatalmas szele által korbácsolt városhoz fűzték, melynek levegőjét a tenger végtelen zsongása . . . a nagy hajók szurka tartott állandó frissességben. Egyhangu élet, kétségkívül . . . titokzatos és költői néha, hiszen minden emberi életben vannak sötét pontok . . .

Negyven éves volt . . . Istenem, minden már oly nagyon messzi! . . .

Az ajtó hirtelen egy szélcsapásra megnyitott s Henriette, leánya vígan kiáltott:

— Anyám, anyám! Minden kész, a kék szoba, a vörös szoba s a „Fiametta“ megérkezését már jelzik.

A fiatal lányt követte karján egy telescoppal a jó X. ur.

— Itt vannak, itt vannak! S egész megindultan kinyitotta az ablakot, felvette a távcsövet s a tengerre szegezte.

Az óriási „Fiametta“ prűtszkölő kéményekkel egyenesen H-nak tartott a tajtékzó habok közt.

— Itt vannak! X. ur könnyes szemekkel fordult neje felé. Ez sápadtan, merev tekintettel s mosolyt erőltetve állott; a férj hamiskásan sügta neje fülebe nagyon halkán: „Alice, itt vannak! Itt van ő, s te ifjúkori . . .“

Alice vállat vont s fehér, finom kezét férje szájára tette, ami által azonban urának jóízű nevetését nem volt képes megakadályozni.

Henriette örömeiben ujjongott, tapsolt az életnek, a fiatalságnak, a napnak, a végtelen tengernek és új barátainak, akik a világ másik végéről jönnek őket felkeresni.

sorsban levő s az önfentartásért küzdők serege. Nyugodt munkálkodás az egyik részen, a szenvedélyek felkorbácsolása a másikon a cél.

S habár az egész országra nézve áldatlan-nak tartjuk a harcot, a dobott keztyűt itt e megyében is elfogadjuk, harcra készen állunk, ha kell, minden irányban. Egyet azonban jó lesz nagyon megfontolnunk úgy az intéző központi mérsékelt ellenzéki férfiaknak, mint a megyeieknek, hogyha ez az országos mozgalom talán — amit nem hiszünk — már, a csak másfél esztendő múlva megejtendő választásokra szól, úgy vessenek jól számot magukkal, ha megyénk nyugalmát, békéjét mindenre nézve, de különösen a megye fejlődésére nézve káros küzdelemmel, szenvedélyek felkavarásával s üszök-dobással akarják megzavarni.

A felelősség őket terhelendi, mert a küzdelemben nemcsak az egyesek békés munkálkodása lesz elterelve a helyes utról, hanem szenvedni fog megyénk közjára.

Válasszanak tehát; mi megyénk előrehaladását célzó munkásságunk tudata nyújtotta erőnk éretében a legnagyobb nyugodtsággal vesszük fel, ha arra kényszerítenek: a küzdelmet.

Zombor érdeke. Lobkovitz Rezső herceg, a 4-ik hadtest parancsnoka, a Zomborban állomásozó 23-ik gyalogezred 1-ső zászlóalját megvizsgálván, f. hó 13-án megtekintette a megye tulajdonát képező és volt laktanyai helyiségeket. Hallomásunk szerint oda nyilatkozott, hogy ha a katonaságnak mindenütt ily laktanyái volnának, meglehetősen elégedve. Például hozta fel Galiciát, ahol az ehhez hasonló laktanyákban a tisztek lakásai vannak.

Ebből következtetjük, hogy Zomborba, ha a város által nehézségek nem fognak tetetni, még egy zászlóalj áthelyezése lehető lesz s hogy ez tényné váljék, Zombor város jól felfogott érdeke követeli; szükséges, hogy minden lehető köves-sünk el a második zászlóalj ide helyezése érdeké-ben; a tárgyalások folyamán kieszközölhető lenne, hogy az ezred második zászlóaljával s törzs is áthelyeztessék.

A törzs áthelyezése semminemű nagy áldo-zatokba nem kerülne, mert a tiszti-kar, — mely hozzá be van osztva — lakbérrel bírván, a város-nak mi kiadásába sem kerül, az irodai helyiség pedig 400—500 frttal fedezhető lenne, a kiadás pedig arányban nem áll azon, a közlakos-ságra háromlós haszonnal, melyet a 10—12, legnagyobb részben lovasított tiszt s egy teljes zene-kari személyzet által nyernek, de ez évi kiadás is mellőzhető lehetne, ha a volt katonai kórházrész, ugy az ezredparancsnoksági, mint a második zászlóalj parancsnoki iroda helyiségeit egyszer és mindenkorra a szükséghez képest helyreállíttatnák.

A volt laktanyai nagy helyiségben, ugy a nagy raktári laktanyában tudomásunk szerint eddig 6 század volt elhelyezve, s most ezekbe csak 4 század és a törzs áthelyezésével a zene-kari személyzet jutna, tehát külön helyről a zenekar részére sem kellene gondoskodni.

Hogy a zászlóalj és törzs áthelyezéséből a közlakosságra mennyi haszon hárulna, azt a város minden lakosa igen jól tudja, általuk piacunk erősbüdik, iparunk s kereskedelmünk nagy fo-

gyasztó közönséget nyer, társadalmi életünk a második zászlóalj tiszti-kara, de különösen a törzs áthelyezésével mindenesetre oly tényezőt nyerend, mely társadalmi életünkre is fontossággal bírand.

Zombor város közönsége mutassa meg, hogy ha kell, tud áldozatot is hozni; mindenesetre a szükséges lépéseket meg kell tennie.

Az 1891-iki ujoncozási törvény. Az országyűlés rövid vitában tárgyalta az 1891. évi ujonco-jutalékok megállapító törvényt s a ház el is fogadta a törvényjavaslatot általánosságban. 42.711 ujoncot kap a közös hadsereg az ország területéről és 12.500 at a honvédség. — E törvényjavaslat tárgyalása elején érdekes nyilatkozatot tett a honvédelmi miniszter a sorozási eljárások ügyében. Kijelenti ugyanis, hogy az idej ujoncozás alkalmával nagyon feltűnő volt az, hogy az ország leggazdagabb részében az ujoncozás eredménye a legsilányabb volt, holott az ország szegényebb vidékei-ből nemcsak a megkivántató jutalék állított ki, de főleg is mutatkozott. Ha jövőre hasonló aránytalan-ságok mutatkoznának, melyeknek indokait minden esetre kutatni fogja, az esetben a háznak utólag teendő jelen-tés fentartása mellett a legszigorúbb rendszabályokat fogja életbe léptetni.

Népgyűlések. A függetlenségi és negyvennyol-cos párt országos mozgalom megindítását határozta el a törvényhatósági tisztviselők választhatása érdekében. Felfognak hivatali az önkormányzat hívei, hogy népgyű-léseket tartsanak s foglaljanak állást a közigazgatási reform kérdésében a választási jog érdekében. Határo-zataik kérény alakjában lesznek a képviselőházhoz be-nyújtandók.

A bosnyák hercegovinai csapattestek-nek a magyar korona országainak területére beho-zatáról szóló törvényjavaslat előadójává a kulpini kerü-let országyűlési képviselője választott meg.

Helyi és megyei hírek.

A hadtestparancsnok Zomborban. Lobkovitz Rezső herceg, hadtestparancsnok vasárnap a déli vonattal hagyta el városunkat. Itt időzése alatt nagy érdeklődéssel nézte meg mindazt, ami Zomborban ne-vezetes s látogatásokat is tett a főispánnal, alispánnal és a polgármesternél. Szombaton jelen volt a „Fene-gyerekek“ bemutató előadásán is. Bárcsak meg lenne e magas látogatásnak, a lapunk más helyén előadott s nagyon kívánatos eredménye.

Ügyvédi kamaránkból. A szabadkai ügy-védi kamara közli, hogy lajstromából Fekete István ügy-véd, ki kir. közjegyző-helyettesé lett, töröltetett, ellen-ben Tomcsányi Sándor Baja, dr. Szilágyi Ferenc Ó-Becse, dr. Balogh Ernő, lapunk szerkesztője, Zombor és dr. Kern Lajos Kula székhelyvel e kamara lajstromába felvétettek.

Karácsonyfaünnepély. A zombori jótékony magyar nőegylet által iskolás szegény gyermekek felru-házására rendezendő karácsonyfaünnepélyre folytató-lagosan befolyt adományok: Falcione Gusztáv 5 frt, Esztergamy Károlyné 3 frt. Belt Sebestyén gőzmalom-tulajdonos ezen évben is bejelentette, hogy a szegény gyermekek mindegyike számára egy-egy fonott kalácsot fog süttetni. Eddig felruházás végett kilencven gyermek vétettet fel. Fogadják a nemesszívű adakozók a szegény gyermekek nevében a nőegylet hálás köszönetét. Zom-bor, 1890. december hó 15-én. Esztergamy Borbála, nő-egyleti elnök.

Egy kis Péter-állér. Haynald Lajos bibor-nok-érsektünk a közelgő karácsonyi ünnepek alkalmából nyolcezer frank Péter-állért küldött a pápának fiui hó-dolata jeléül.

Ebéd a miniszterelnöknél. Szapáry Gyula miniszterelnök által e hó 14-én adott parlamenti ebédén megénn két kitünősége Gromon Dezső és Czorda Bó-dog államtitkárok is részt vettek.

Központi választmányi ülés. Ezen vár-megye országyűlési képviselő választóinak 1891. évben érvényes bírandó névjegyzékének, az 1876. évi XVIII. t. c. §. 3-a értelmében leendő megállapítása, szétküldése s illetőleg felterjeszhetése végett Bács-Bodrogh vármegye

központi választmánya, az alispán hivatalos helyiségében folyó évi december hó 22-én (hétfőn) reggeli 9 órakor ülést fog tartani.

Estély. Dobák Béla helybeli kir. ügyész vendég-szerető házában abból az alkalomból, hogy leánya Berta kisasszony jegyet váltott dr. Horváth Akos főispáni tit-kárral, fényes estély volt. Ott láttuk társadalmi életünk több előkelőségét, gyönyörűen volt képviselve a szép nem is. Az estély emelkedett hangulaton folyt le s min-denki szívből kívánt boldogságot az összeálló szép párnak.

Tél jég nélkül. Azaz, hogy jég ugyan van amennyi csak kell, hanem nincs olyan jég e városban, a melyen a korcsolya-sport kedvelői végig szárguldat-nának acél paripáikon. Szegény korcsolya-egyesület a legnagyobb zavarban van. Az egész választmány a fá-radhatlan elnökkel az élén, mozgósítva van s nincs egy átkozott pocsoya sem, amely a célnak megfelelné. A legéletrevalóbb eszmék lettek már proponálva, csak hogy jégpályát lehessen készíteni. Hasztalan. A vasut melletti tavon(?) nincs víz, a puskaporos toronynál detto, a kanálisi barában van víz is meg jég is, csak az a baj, hogy azt még onnan szépen elhordják, a Csáky-féle ponyva-szisztémával sem lehet valamire menni. Járnak sorba polgármesterhez, kapitánysághoz, mérnökhöz, sűr-gyönyöznek, megkeresik a Ferenc-csatorna igazgatóságát, a budapesti mesterséges jégpálya készítő részvénytárs-ság(?) igazgató és végrehajtó választmányát. Semmi ered-mény. Reméljük azonban, hogy leleményes korcsolya-egyleti választmányunk, mely előtt nincs akadály, majd csak talál valamit s idővel mégis csak fogunk korcsolyázni már csak azért is, mert a helybeli túzóltó-banda, tekintettel a tervbe vet fényes jégünnepélyekre, egész sorozatát a korcsolya alá való indulóknak tanulta be.

Előjárók választása. Keryaján folyó évi december hó 11-én ettetett meg a községi tisztújítás. A választók tömeges részvétele mellett községi bíróvá szavazattöbbséggel: Müller Mihály, másodbíróvá: Schmidt Gáspár, eskütétké: Schmidt József, Gürtner Vendel, Géhm Jakab és Burger Péter, községi pénztárnok: Rill Máttyás, adópénztárnokká: Szauder Antal egyhangulag megválasztattak. Érdekes, hogy a bíróválasztáshoz a ki-sebbség tíz választó aláírásával a névszerinti szavazás elrendelését kérelmezte, minek eredménye az lett, hogy a beadott 141 szavazat közül Müller Mihály 127, ellen-felei pedig 11 s illetve 3 szavazatot kaptak.

Gyaszhir. Csibás szül. Payerle Katalin 1890. évi december hó 14-én, reggeli 8 órakor, élte 63-ik, boldog házasságának 45. évében, hosszas szenvedés után el-hunyt. Hült teteme f. hó 16-án, délelőtt 10 órakor fog a szöntai sirkertben levő családi sirkertbe misse pedig e hó 16-án reggeli 9 órakor fog a róm. kath. egyházban a mindenek Urának bemutatni. Szöntán, 1890. évi de-cember hó 14-én. Áldás a szeretett anya és drága nő emlékének! — Halálán keseregnek: Csibás Antal, férje, Ferenc, Erzsébet férj. Háry, Karolin férj. Szuppek, Ka-tia férj. Gräber, Mariska férj. Bosnyák és Béla gyer-mekei. Payerle Ádám, testvére. Háry János, Szuppek Béla, Gräber Ferenc, Bosnyák János és Fritsche Ernő vejei. Csibás Ferencné szül. Allaga Flóra menyje. Csibás Józsefné férj. Donoszlovits Józsefné sógornő. Schweitzer Ferenc sógora. Háry Mariska férjével Sztankovits Bé-lával, Háry Gizella férjével Prigl Károlyval, és Antal, Fritsche János és Gyula, Szuppek Ella férjével Thurszky Jánossal, Csibás Antal, Imre, Blanka és Flóra, Gräber Béla, Ede és Ferenc, Bosnyák István, Margit, Erzsébet és Kati unokák. Sztankovits Ferenc, Prigl Jenő és Károly dédunokák.

Bolygó rózsá. Mi zomboriak tul teszünk a bibliabeli bolygó zsidón és a regényben megirt bolygó hollandin, nálunk „bolygó rózsá“ is van. E szenzációs esetről az értesítést hiteles kézből kapjuk, így minden kétséget kizár. — Városunk egyik köztisztelőben álló családjának szép hajadon lánya a múlt években elhunyt. A részvételnél, melylyel a letört rózsabimbót a helybeli róm. kath. sirkertbe kísértük, csak a szülők keserve volt nagyobb. A jobb világba költözött sirját ékes virág-gal és egy gyönyörű Marchall-Niel rózsátóval ültették be. A megszorodott szülők bosszúsággal tapasztalták, hogy szentségtelen kezek, melyek még a kegyelet virágát sem kimélik, a sirkertbe ültetvényeit egyre lopkodják, sőt egyszer a Marchall-Niel-nak is csak hült helyét ta-láltak. Hogy ki volt a tolvaj, azt még az erre hivatott illetékes körök sem nagyon igyekeztek kideríteni, sőt egy izben panasszal lépven fel, azt a választ kapták, hogy a temető nem virágos kert. E kétségtelentl okos válasz meg is nyugtatta aztán az illető szülőket és nem firtatták, hogy ki legyen a temető tolvaj. Már-már meg is feledkeztek a históriáról, midőn egy szép reggel a Marchall-Niel rózsátót gondosan visszaültetve ott találták, ahol azelőtt volt. — Ez a bolygó rózsá története. Hogy a rózsát a vétkét szánó-bánó, magába szállt tolvaj vitte-e vissza, vagy magától vándorolt vissza, nem sikerült ki-deríteni, de az tény, hogy az eset páratlan, mert eddig, habár több panaszt hallottunk, hogy a temető virágait lopkodják, de az ellopott virágok sohasem vándoroltak vissza.

Vettük a következő meghívót: Thé Dansant. A zombori izr. nőegylet saját jótékonycéljai javára Zom-borban, 1890. december 20-án, a „Fehér hajó szálloda“ termeiben, táncvigalommal egybekötött tea estélyt rendez, melyre a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívja. Kezdeté 8 órakor. A tánchoz Hercenberger Sándor zene-kara játszik. Belépő-jegyek ára: Személyjegy 1 frt. Családjegy 2 frt. Jegyek kaphatók minden nagyobb üz-letben és este a pénztárnál. Felülfizetéseket a jótékony-cél iránti tekintetből köszönettel fogad és hirlapilag nyugtáz a rendező bizottság. Fölkértünk annak kije-lentésére, hogy személyre szóló meghívókat senki sem kap.

Nemes-Militicsen a f. hó 13-án megejtett köz-ségi elüljáróság választásának eredménye gyanánt tu-datják lapunkkal, hogy bírónak egyhangulag Kocsis Já-nost választották meg. Albíró lett Ivánkovits Péter. Es-kütétek: Mandits Lajos, Knézy Jenő, Kocsis Gergő és Kanyó Ferenc. Községi pénztárnok: Allaga Gáspár. Kir. adószedő: Nagy Sándor. Közyám: Vidákovich József. Utóbbi kettő egyhangulag.

Szylveszter. Kulán Szylveszter estéjén tombol-ával egybekötött hangversenyt rendeznek az ottani óvoda javára.

Színház Ó-Becsén. Fábán László társulata legközelebb Ó-Becsére érkezik Zentáról s több előadást fog ott tartani. Ó-Becsére tárt karokkal várják a társu-latot, csak aztán támogassák is!

— Megyek, szólott X. ur, azt akarom, hogy a ki-szállásnál tárt karjaimba hulljanak, s kalapját fejére húzva, sietve távozzot.

II.

Az anya és gyermeke egyedül maradtak; Henriette mindig az ablakra támaszkodva s hűségesen követve a legyőzött hullámokon ringó hajó lassu és méltóságteles kibontakozását; Alice valamivel hátrább gondolatokba mertlve — szemlélte leányát.

Benne teljesen viszonlatta ifjúságának, 18 éves ko-rának hű képét; ugyanaz az arc, az a tekintet, az a ter-met, az a tartás, az a méltóságteles bizalom a sorsban. Ilyen volt ő is . . . valamikor . . . Igen, ilyen volt, amikor férjhez ment X. urhoz, mert az gazdag volt és jó is s különösen, mert a szülei kívánták ezt a házasságot. Ha egyedül szivére hallgatott volna, akkor azt a másikat, Jaque-ot, férjének barátját választotta volna, aki az esküvő előtt szóltanul távozott Amerikába. Nagyon szerette s még az új élet nyújtotta örömök és meglepetések köze-pette is, érdekházasságának első, mint többi napjain fájdalmasan megsiratta.

Később, tíz esztendő multával mindent megvallott urának. Az nem is érzé magát sértve. „Igen, szólott, kétségkívül Jaques csinos ember, becsületes sziv, értem, hogy szeretik, magam is szeretem! Elment büszkén; — a szegény visszaütését azt, amit neki ajánlottam, most már értem miért. Nos Alice, ez egy régi álom, te min-dig okos és jó voltál és nekem nincs mit megbocsáta-nom.“

Jaques husz esztendő múlva visszajött, idegen földön és élete árán nagy vagyont szerzett; visszajött fiával, kinek anyja ott lent régen elhunyt s ez a fiu, Róbert egynéhány hónappal volt idősebb Henriettenél.

Ezért készült a virágokkal feldisített kék és sárga szoba. Várták ezeket az áldott vendégeket, az ifjúság e visszaidézött, Jaquest . . . „akitől már nem kellett félni“, gondola X. ur — Robertet, aki meg állandó hely-et is találhat majd a családi asztalnál.

Alice ezért volt oly komoly, szomorú, érezte még mindig finom vállaira nehezenni az évek nehéz súlyát.

III.

A gyermekkorának megvan a maga szerelme, gyű-lölete, szenvedélyes vonzódása bizonyos lényekhez, tár-gyakhoz. A kis szalón falára volt felaggatva Jaquesnak egy arcképe, az ő „egyetlen barátjának X.-nek“ aján-dékozva. S ez utóbbi híven emlékeihez még neje bizal-mas közlése után se látta jónak eltávolítani.

A kis Henriette — nem tudni mért — szerette ez arcképet, szerette a szép keretet s azt is, akit ábrázol, kétség kívül. Evről évre, növekedve, hozzá szokott ah-hoz a gondolathoz, hogy ezt az arcot úgy tekintse, mint a férfias szépség eszményképét; szerette ifjúkori mély szenvedélyvel ezt az eltüntet, ezt a távoli fanto-mot, akitől évenként csak egyszer, de pontosan érkezett levél régi barátaihoz.

Messze az utcában fölismerte édesapját két magas férfi között . . . egész valója megrendült a felindulástól.

— Anyám! . . . Anyám! . . . kis kezével reájuk mutatott. Alice odanézett s leánya ekkor látta, hogy az anya még sápadtabb, mint ő, a két sziv a megszaka-dásig vert.

— Erre! Erre! Hangzott X. ur nyájas szava a lépcsőházból.

Beléptek. S amint Henriette a megszólalásig ha-sonlított a fiatalkori Alicehoz, ugy hasonlított Robert a régi Jaqueshoz. S egy különös dolog adta elő magát:

Az őz Jaques egyenesen Henriettehez rohant, leborult előtte s térdénálva zokogott, mialatt Alice, a már redős homloku Alice kintárt karokkal Róberthez rohant. A két gyermek szóltanul állott. Nagy csend, szomorú zavar következett az évek, személyek s szenvedélyek ezen tévesztésére. A jó X. csak mosolygott. Lányához ment, megfogta kezét s azt Róbertébe tévén, egyszerű s bensőségteles hangon mondá:

— Gyermekeim a husz esztendősek most ti vagytok.

Melléklet a „Bácska“ 97-ik számához.

Uj-Szivacról írnak: Folyó hó 10-én délelőtt 10 órára volt kitzve a községi bíró és előjárók választása községünkben. A mondott időben járásunk főszolgabírája Poppovics Dusan elnökle alatt megalakult községi képviselőtestület részéről egyhangulag a következő kijelölés tétetett meg: A törvénybíró illetve helyettes bírói állásra: Dietrich Fülöp, Bernhardt Fülöp, Bär Márton; az első esküdti állásra: Kohlenberger Ádám, Weiland Jakab, Koppesz János; a harmadik esküdti állásra: Weiland Ádám, Vollveiter Károly, Bolezer Károly; a negyedik esküdti állásra: Vollveiter Jakab, Jakóbi Péter, Winterstein Péter; a községi pénztárnoki állásra: Ferencz Ádám, Weiland Henrik, Wikkert Péter; adópenztárnoki állásra: Czimmermann Ábrahám ifj.; a községi állásra: Kuhn Fülöp. Ezek után a járási főszolgabíró törvényadta jogánál fogva a bírói állásra kijelölt Hetteszheimer Fülöpöt, Bischoff Henriket és Metzger Fülöpöt. Az ekként egybeállított kijelölési névjegyzék a választó községnek meghirdetett, miután névszerint szavazás nem kérelmezett, közfelkiáltás útján megválasztott bírónak Hetteszheimer Fülöp eddigi tevékeny és ismert erélyű bírónak, másodbíróként Dietrich Fülöp, esküdtieknek: Holl Henrik, Hohlenberger Ádám, Weiland Ádám és Jakóbi Péter, községi pénztárnok Ferenc Ádám, adópenztárnok ifj. Czimmermann Ábrahám és közgyám Kuhn Fülöp. Az így megejtett választás folytán három kivételével a régi előjáróság választott meg újból s hogy így történt, ennek örülhet minden józan gondolkodású polgára a községnek, mert megválasztott bírónak Hetteszheimer Fülöpben és az előjáróság többi tagjaiban megvan a garancia arra nézve, hogy az amugy is virágzó, gazdag községünk a kormányzást és vagyonezelést illetően a járás első községévé emelkedik. Bizalommal tekinthetünk tehát községünk jövő fejlődése elé, melynek érdekében törekvő előjáróságunk a bíróval az élén mindent megtenni kész.

Gyaszhir. Apró Pál topolyai községi képviselő, ki az egész községben közszeregetben állott f. hó 15-én elhunyt.

Ujságok árverése. A helybeli Olvasó-körben az összes lapok albérléte adása (az 1891-ik évre) e hó utolsó vasárnapján fog megtörténni.

Hangverseny. Thomán István, a budapesti zeneakadémia tanára ígéretet tett, hogy a jövő hó 20-ika körül hangversenyt fog rendezni Kulán, az ottani óvoda javára.

Községi elöljárók választása. Kulán e hó 10-én megtartott előjáró választáson megválasztottak: bíróvá: Baity Lázár, másodbíróvá: Derkovits György, esküdtékké: ifj. Vigh Ignác, ifj. Lenc Vendel, Vogl György, Sovlyanszky Mita és Bedicsin Ráda, adópenztárnokká: Blantz Mátyás, községi pénztárnokká: Nagy János és végül közgyámmá: Blantz Miklós.

Csalás. Br. Bibra Frigyes honvéd zászlóaljunknak volt parancsnoka, jelenleg nagy-kanizsai ezredparancsnoknak aláírását hamisította meg a napokban egy nagy-kanizsai honvéddal, névszerint Rojkó Béla. Célja volt a szerencsétlen embernek, hogy e tekintélyes név segítségével anyagi viszonyait rendezze és sikerült is egy pécsi kereskedőtől pénzt kölcsönöznie a hamis okmányra. A csalás azonban csakhamar kiderült s a kereskedő rögtön föl is jelentette az esetet az ezredesnek, aki a lakására rendelte Rojkót. Ezek után a meggondolatlan ember, hogy a szegényt elkérülje, szolgálati revolverével agyonlőtte magát.

Athletikai club. Adán „Athletikai club“ alakult, célul tűzvé ki, minden alkalomszerű sport gyakorlását, egészségügyi s testező szempontról. Az ideiglenes tisztikar, mely az alapszabályok megerősítéséig fog működni a következő: Dr. Szarvasy József elnök, dr. Burik Győző igazgató, Dreisziger Ferenc titkár és pénztáros.

Himen. Linka János budapesti vasúti hivatalnok, eljegyezte Póth Mihály bezdáni kántor leányát, Mariskát.

Községi választás. A községi tisztújítás Adán példás egyetértéssel történt, amennyiben sikerült még a választás előtti napon közmegegyezésre jutni a különböző faktoroknak. Bíróvá: Milutinovics Illés, tv-bíróvá: Kerner Ferenc, városgazdává: Hódik András lettek megválasztva. — Népszerű főszolgabírónak Matkovics Lajos nagy gaudium közt kísérték ki a vasúthoz.

A bácskai Koch. Csendben működik, hanem — amint híresztelik — eredménnyel, a nagy Kochnak egy parodiája itt a mi kis Kiszácsunkon él. Folkenstein Dávidnak hívják, egyszerű, közönséges ember, de azt mondják róla, hogy a gümőkört bálmalatos eredménnyel gyógyítja. Kiszács közelében egy ember nemrég véletlenségből meglátta magát s a golyó fél tüdejét széttroncsolta. Az orvosok lemondtak életéről és minden percen várták a szerencsétlen ember halálát. A család tagjai ekkor elhívták Falkensteint, aki a behegedt sebet felszakította s bekente saját találmányu kenőcsével. A seb újból gyógyodni indult s a geny posztódarabokat hozott magával ki a tüdőből. Alig telt bele egy-két hét, a beteg ember tökéletesen meggyógyult és ma olyan egészséges, mint a makk. Egy másik embernek arcán farkas-seb volt. Sorra járta vele a híres orvosokat, de hiába. Végre is Falkenstein gyógyította ki — egy hét alatt. Azt mondják, hogy a környékről csak úgy tödülnek a gümőkörös betegek hozzá és Falkenstein mindegyiket meggyógyítja. A mi Kochunk különben már egyszer kuruzslásért hüvőre is került.

Zeneverseny. Pege Károly szabadkai cigány-prímás zenekarával ma, kedden este a Csitaonicában zene-estélyt ad. Belépti díj nincs.

Fizetésképtelenség jelentette a bécsi hitelezői védegyelet Bosán Mór hegyesi kereskedőt.

Járvány megszűnés. A hatósági állatorvosnak előterjesztése alapján Jankovác községéhez tartozó Kéles-pusztán, a szarvasmarhák között járványosan uralkodott száj- és körömfájás megszűnt, az a zárlat alól feloldatik.

Ó-Szivaci tisztújítás. Ó-Szivac község új képviselőtestületének megalakulása és a községi tisztújítás 1890. évi december hó 9-én tartott meg, Poppovics Dusan központi főszolgabíró elnökle és tapintatos vezérlete alatt. A több nemzetiségű és hitfelekezeti, de egymással legszébb egyetértésben lakó választó község, majdnem teljes számban megjelent tagjai, teljes megalapozással távoztak a választás színhelyéről. Maga a választás a másodbírói állás kivételével egyhangulag ejtett meg a következő eredménnyel: Községi bíróvá Ráits Milán, másodbíróvá Laforsch János, esküdtékké

Csizmadia Tamás, Vanyuz István, Kanczler Fülöp, Huber Jakab, Nityetin Mirko, Szlepcsev Milutin, Zsékitis Novák és Bickiczi Novák, állami adószedővé Ráits Mita, községi adószedővé (az eddigi) Kohlenberger Fülöp és végre közgyámul az eddigi Tyurits Mitó. Ugyanez alkalommal aljegyzőül egyhangulag Schützler-Károly választott meg.

A locomobil- és cséplőgépezők tanfolyama, melyet az állami közép ipariskolánál a kereskedelemügyi miniszter évenként rendezni szokott, január hó 2-án nyílik meg s március hó végéig tart. E tanfolyamon a gőzmozdony és a különböző cséplőgépek szerkezete és kezelése fog taníttatni. Tanulókat felvételnek a 18. életévüket betöltött, irni és olvasni tudó önálló lakatosok, kovácsok s a különböző gépgyárak főbb munkásai, továbbá gazdasíttek, birtokosok, géptulajdonosok. A belépők erkölcsi bizonyítványt tartoznak előmutatni, a nem önálló munkások ezen kívül, ha munkában állanak, a munkaadótól kiállítandó munkabizonyítványt, ha nem állanak munkában, munkakönyvüket tartoznak benyújtani. A tandíj 5 frt, a mit előzetesen, a beiratkozás alkalmával kell lefizetni. A beiratások f. évi dec. 15-től január 2-ig tartanak az intézet helyiségében (Budapest VIII. ker. Népszínház-utca 8. sz.) Vidékiek a tandíj beküldése mellett levélben is iratkozhatnak. A vidékről jövő tanulóknak január 2-ig nem szükséges személyesen megjelenni az intézetben.

Szocialista kongresszus volt e hó 6. és 7-én Budapesten. A magyarországi általános munkáspárt vezetői hívták össze s tényleges eredménye annyi, hogy a párt neve ezentúl „szociáldemokrata párt“ lesz. Beszéd és határozat azonban volt bőven; az ismeretes szocialista kívánások mind előkerültek s a gyűlés kiemelte a határozatokat, melyekben nem is kívánja, hanem „követeli“ az általános szavazati jogot a proletárság részére, a magánföldbirtok megszüntetését, tökéletes sajtó-szabadságot, nyolc órai munkaidőt, a nők teljes egyenjogúságát s más efféle dolgokat. A kongresszus elnökei Csillag Zsigmond, Gombási Béla, Kürschner Jakab és Engelmann Pál voltak s a tanácskozásban 127 küldött vett részt, köztük 37 vidéki. Külföldről és vidékről több üdvözlő távirat érkezett. A két napi gyűléseztől alatt tömérdek beszédet, ki magyarul, ki németül s természetesen szörnyen elverték a port az államon, kormányon, kapitalistákon, a napi sajtón, de még azokon a vakmerő magyar munkásokon is, a kik minap gyűlést tartván, tiltakoztak az efféle munkásmozgalom ellen, melynek egyik főelve az, hogy a munkásnak ne legyen se nemzete, se hazája. A tegnapi kongresszus ezeké a hazátlanké volt s azonnal ért is véget, hogy az ismert Engels Frigyes, a Londonban élő szocialista vezető elterlett és a „Marseillaise“-t énekelve oszlottak szét.

Csődök. Törvényszékünk a napokban rendelte el a csődöt Linder József bogojevai lakos, még csak pár évvel is ezelőt tekintélyes fakareskedő ellen. Csődbiztos Hettesheimer Henrik törvényszéki bíró, tömeggondnok dr. Schmausz Antal apatini, és helyettes tömeggondnok dr. Thurszky Zsigmond helybeli ügyvéd lett. A csődbiztos passzívai körülbelül 46,000 frt, míg aktívái 24,000 frt-ra rúgnak. Amint azonban utólag értesülünk, ez ügyben a közadós és a hitelezők közt méltányos egyezés jött létre s így a csőd legközelebb hivatalosan is be fog szüntetettetni. — Csőd nyitattott még Gliksthal Hermann szabadkai lakos ellen. Bejelentési határidő dec. 17. — Hacker Salamon s fia szabadkai lakos ellen. Bejelentési határidő január 12. — Megszüntetett a csőd Biermann Jakab szabadkai lakos ellenében.

Városi ügyek.

A városi javadalmak kezeléséről szóló szabályrendelet a miniszteri jóváhagyást megnyerve, már legközelebb életbe fog lépni. A szervezendő tisztviselőkre a városi tanács a pályázatot már ki is írta.

Zombor szab. kir. város tanácsa által az ujonan alkotott javadalomkezelési szabályrendelet alapján a városi javadalmi hivatalnál rendszeresített következő állásokra u. m.: évi 900 frtnyi fizetéssel javadalmazott ügyvezetői, évi 850 frtnyi fizetéssel javadalmazott pénztárnoki és évi 720 frtnyi fizetéssel javadalmazott ellenőri állásokra ezenel pályázat hirdettetik. Pályázni kívánók felhívatnak, miszerint az 1883. évi I. t. c. 18. §. második bekezdésében körülírt képesítésüket, ugy eddigi alkalmazásukat is igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényüket 1891. évi január hó 10-éig Sándor Béla főispán ur öméltségánál nyújtsák be. A pénztárnok és ellenőr a szabályrendelet 7. és 8. §-ai értelmében tisztviselőként évi fizetésük kétszeresét tartoznak letenni.

Az építendő honvédlaktanya terveit Balázs Ernő műépítész elkészítvén, azok vegyesbizottsági tárgyalása e hó 22-én fog megtartatni. Azt hisszük, hogy ezen kérdés véglegesével egyidejűleg a marhavásár elhelyezésének kérdése is célszerű végleges megoldást fog nyerni, annyival is inkább, minthogy azon kiváló közgazdasági érdek, mely e tekintetben marhavásárunkkal kapcsolatban van, ugy a termelő, mint a vevőre nézve az állategészségügyi törvény legszigorubb szemmel tartását követeli. A német határozat, azt hisszük, eléggé megtanított arra, hogy e nemzeti vagyon mily károkat szenvedhet egyes szabályok pontatlan betartása által és hogy oly szépen fejlődő állattenyésztésünk mennyire igényli a törvény szoros végrehajtását.

Komédia.

A „Nagy Galeotto“ ismétlése nem érdekelte a nagy közönséget annyira, hogy csak pár pad sor is megteljen, míg a „Fenyegereket“ zsufolt ház előtt ismételtetik. Ez jellemző dolog. A kérdés csak az, hogy mit jellemez. Azt-e, hogy a közönség izlése csak az ily bolondságokat keresi, vagy pedig, hogy a közönség a színművészeket csak az ilyen bolondságokban tartja megéneznivalóknak? Ezen kérdés szellemes megoldói közt kisorsoljuk jutalmul a Schlesinger giegerli teliakabját.

Galeotto ismétlése sokkal élvezetesebb előadást nyújtott az elsőnél. Balázs a Julian szerepében kitűnő volt. László (Ernesto) gondos alakítása még fejlődött, csak a trocheusok érezetétét kifogásoljuk. Ezen hibát Breznainé a végletekig fokozta. Szarvasy (Pepito) most a zavarodottság jelenetét is ügyesebben adta. Rátkay inasszerepéről az az érdekes, hogy hogyan jutott hozzá.

Ó írta le a szerepeket. És mivel tudta, hogy a nagyobbikat a két inasszerep közül, az I. inast Nagy Imrénének fogják adni, míg neki a II. inas jut, fogta magát és a II. inas szerepére azt írta: „I. inas“, az I. inaséra, hogy „II. inas.“ Így aztán csakugyan neki adták a névleg II. inast, aki valójában a hálásabb I. inas szerepe volt. E jó ötlete megérdemli, hogy a Nemzeti Múzeumban, ahova minden vidéki lap összes példányait beküldik, a „Bácska“ által megörökítve, a késő utókor-nak fentartassék.

Végre hallgatott az igazgatóság tanácsainkra és kezdte a reklámot, amely a „Fenyegereket“ hatásosnak bizonyult, mert már eddig két zsufolt házat hozott. Ennél már nem is kellett a halasztgatás fegyveréhez folyamodni, amint azt most ujjabban az „Eleven ördöggel“ teszik, amelyet, mint halljuk ismét későbbre halasztottak, hanem mindjárt első előadásra bevágot a sláger. De hát fene gyerekek is a Fenyegerekek. Különösen Szarvasy tünik ki köztülük mint legsnájdigabb pehntgigerli sikerült ruhája és alakítása által.

László mint Fridi, rokokoszemes alakítást nyújtott, a mennyiben az ilyen ostoba darabnál egyáltalán lehet szó szerepről és nem inkább csak ötletekről, a melyeket esténként egy-egy ujjal megtoldanak. Deréki szerepe Balázs kezében sokkal jobb helyen lett volna, habár így is megtapsolták a helyi vonatkozású kuplekát. Borbély a Schlesingert nem elég elegáns zsidó giegerlivette, pedig ennek gazdag és kevésbé zsidós ficsurnak kell lennie, ha elfogadtassék a gentrygiegerlik „kompaniájában“. A betétek között legszébb Vida Etelka, — no mert hát tulajdonképen semmi köze a darabhoz ennek az alaknak, ha nem kellene azt a szép Gárdista keringőt élekelnie. Ezzel a bájos coloratura partieval, különösen a nagy hatású staccatokkal éri el az est sikere fénypontját, és a népszerű énekesnőnek e pompásan előadott betétet mindannyiszor zajos tapsviharral kell megújraznia. Az inaska szerepecskéjében a kis Kiss Ilonácska igen ügyes. Kevésbé helyes elhatározás, hogy Deréki Vida leghatásosabb éneke alatt a háta megett komédiázzik, a mi minden színházi szabály ellenére van. Jó volna, ha a rendező Deréki erre figyelmeztetné a színesz Derékit.

Aitnert a francia szavakra alaposabban kellett volna betanítani; így reánk nézve is kinos az a vergődés. Balázsé és Oláhé ügyesen forgolódnak a darabnak szövegével bíró részében. Balásznak csak két jelenete van, de ebben is meglátszik a fényes tehetség színesz.

A darab sikere az igazgatót arra bátorította, hogy szerdán újra adatni akarja. Hogy a giegerlik addig megint kitalálnak valami új pehnt dolgot az iránt nyugodtak vagyunk; de azt ajánlanók, ha az igazgatóság is fölfrissítene a darabot némi szerepváltoztatással. Ha már ez a darab van hivatva az igazgatót kirántani a hinárból, hát csak tűni kell — a közönséget, a mi meleg!

Dr. Pataj Sándor.

Színházi hírek. Perlaky Gizella ma, kedden, mutatja be magát mint „Rózi“ Szilgietti kitűnő népszínművében, a „Cigányban“. Szerdán színe kerül itt először, Lopez de Vega remek vigjátéka a „Király és pór“; esütörtökön lesz Oláhné Henriette jutalomjátéka, mely alkalommal az egész társulat közreműködésével Shakespeare „Szent-Iván éji álom“ című vigjátéka adatik. Szombaton a „Böregér“ című operette kerül színe; vasárnap a „Falu rossza“, melyben az igazgató egyik legjobb szerepében mutatja be ismét magát — Mint újdonságok előkészítetlen vannak: A nagyraemertt, Csiky pályanyertes vigjátéka; „A fittifitt“, Relle Iván énekes új népszínműve; és „Huszárszerelm“ Muray új vigjátéka. — Kitért jutalomjátékok: Derék énekesünk Csátaré: „Színházi képtelenségek“ és kedvelt énekesnőnk Vida Etelkák: „Eleven ördög“.

Művészet és irodalom.

Helytörténeti irodalom.

(A Bács-Bodrogh vármegyei történelmi-társulat Évkönyve. Szerk. Grossschmid Gábor titkár. Zombor, 1890. IV. füzet.)

Midőn a bácsmegeyi történelmi-társulat megalakult, első és legfőbb célja gyanánt a vármegyei monografia megírásához szükséges előmunkálatok megtételét s a monografiai anyag összehordását tűzte volt ki. Azóta hat teljes év mult el, s a társulat bár még nem érte el izmosodásának „non plus ultrá“-ját, mindazonáltal megnyugvással tekinthet vissza eddigi munkásságára a tisztviselői kar és a társulatnak irodalmilag működő tagjai egyaránt nemes szívvél buzgólkodtak a multban és buzgólkodnak a jelenben a helytörténeti érdekek felkarrólása körül, s ez csak elismerést érdemel főleg most, a midőn a vármegyei törvényhatósági bizottsága már a monografia tervezetét és költségvetését is tárgyalás alá véve.

Nagyérdemű alispánunkat, a társulat lánglelkű elnökét, Schmausz Endre urat, illeti első sorban a dicséret és dicsőség, hogy sokoldalú elfoglaltsága közepett is talált alkalmat egy oly kulturum körül kifejtendő tevékenységre, a milyen e vármegyeinek monografiája. Első sorban neki és csak másodsorban a vele együtt működő néhány irodalmi munkásnak köszönhető, hogy egy részről a történelmi társulat munkássága fokozottan növekedett, más részről a vármegyei monografia tervezete is elkészült, sőt elbírálás végett immár a vármegyei törvényhatósági bizottsága elé került.

Ugyancsak a nagyérdemű elnök s vele csoportosuló kisdiedrói körnek tulajdonítható azon eléggé nem méltányolható érdem is, mely a történelmi-társulat Évkönyvének kiadása és szerkesztése körül nyilvánult. Övék az érdem, hogy a társulati organum évenként változatos tartalommal jelent meg, mi által a vármegyei közönség történelmi érdeke és érdeklődése ébren tartott, a rég feledésbe ment történelmi mult pedig nem egy tekintetben nyert kellő megvilágítást.

Grossschmid Gábor titkár az előtűnt fekvő legújabb fűzetben is élvezetes olvasmányt nyújt a helytörténet minden barátjának, amint azt a fűzetben foglalt dolgozatok egyszerű átlapozása is elárulja.

Első helyen e fűzetben a szabadkai jeles monografusnak Iványi István tanárnak: „Adatok Zombor város multjához és a város régi jövedelméhez“ című dolgozatával találkozunk, mely érdekesen világítja meg Zombor szab. kir. város mult századbeli vagyoni viszonyait.

Ugyancsak Iványi közli e fűzetben a bácsmegeyi

eladásra szánt kamarai birtokok 1749. év táján kelt becselését. Eladásra szánt kamarai birtokok becsése cím alatt. Összesen tíz helység és pusztáról van itt szó.

Érdekes dolgozathoz kezd folytatónak *Kuzmiák Sándor* bácskeresztúri buzgó tanító és régiségkedvelő „*Keresztúr község archaeologiaja*” című tanulmányában. A cikk írója ásatást eszközölt Keresztúr község határában s ott nem egy érdekes régiségre akad. E régiségek nagyobb része vármegyei tört. társulatunk muzeumába került. Az ásató buzgó munkatársunk e cikkében inkább csak általános megjegyzéseket közöl Keresztúrnak és vidékének régészeti jelentőségéről, melyekhez még sok szó fér, de dolgozatának hátralevő részében, reméljük, szorosban az általa felkutatott tárgyakat fogja ismertetni. Ez mindenesetre hasznosabb a mi praehistoriánkra, mint ha holmi régészeti kétes elméletek fejtegetésébe bocsátkozunk.

A fűzet következő cikkét *Rónay István* szentiváni plébános írta „Történeti nyomok” címen. Ezen különben nagyon általánosan hangzó cím alatt ő néhány dunamelléki lelőhelyet, romokat s emlékeket ismertet pár vonással. A történeti vagy régészeti emlékekben gazdagabb területek illyzerű lajstromozása minden esetre érdemes munka, s éppen azért nagyon kívánatos, hogy derék munkatársunk jegyzetét folytassa, még pedig az eddigieknél kimerítőbb és részletesebb alakban.

Rónay cikkét Zenta város hivatalos monografiájának dolgozata követi „*Zenta az Árpádok korában*” cím alatt, mely e város legrégebb történetét tárgyalja, ezután pedig a vármegyei történetére vonatkozó irodalom rovata (Iványi és Grosschmid Gábortól) rekeszti be a közlemények sorozatát.

Ily változatos és érdekes tartalom mellett folyóiratunk minden esetre számot tarthat az olvasni szerető közönség érdeklődésére.

Dr. Dudás Gyula.

Az Athenaeum nagy képes naptára

1891-re megjelent és beküldetett hozzánk. A vasos kötet, melynek szépirodalmi része 9, tiszti címűtára, közhasználati része stb. 16, az egész kötet pedig 28 nagy nyolcadréti ívet tartalmaz, a magyar naptáriróadalomban már évtizedek óta első helyen áll s ama vállalatok közé tartozik, melyeken folytonos haladás észlelhető. Szépirodalmi részét állandóan legismertebb régi és újabb írónk közreműködése emeli. A jelen évfolyamban, mely már a harmadikkedik, Endrői Sándor, Váradi Antal, Dalmady Győző, Szabó Sándor közölnek költeményeket, Józsa Antal pedig közli az akadémiai pályázaton díjértel kiemelt verses történetét. Elbeszélések Murai Károly, Tolnai Lajos, Fanghné Gyujtó Izabella, Szépfaludi O. Ferenc és Sziklay János tollából olvashatók, ismeretterjesztő cikkeket pedig dr. Hankó Vilmostól és Timár Szaniszlótól. Hosszú sorozatát nyújtja a kötet a képekkel kísért közleményeknek. Az év története arcképek és egyéb rajzok kíséretében szól gróf Szapáry Gyula kormányelnökről, gróf Bethlen András földművelésügyi miniszteréről, aztán következnek az új egyháznagyok: Dessewffy Sándor, Steiner Fülöp, Brankovics György, Zelenka Pál, két agg tudósunk: Brassai Sámuel és Hunfalvy Pál, az ez idén jubiláló Felekyné-Munkácsy Flóra asszony, báró Nikolics Fedor; az elhunytak közül: gróf Andrassy Gyula, Bohus-Szögyény Antónia, Lonovics-Hollósi Kornélia, Ligeti Antal, Stoecek József, majd több kép Aradról, a jubilaris pesti első hazai tatarépenztárról, a tanítónők első „Otthon-áról. A külföldről be van mutatva Caprivi, Bismark otthon, a trónkövetelő Orleans herceg, Stanley és Emin, Helgoland, a modern Krózsok stb. A szépirodalmi rész után következik a „Közhasználati rész”, mely sok hasznos és napontként szükséges tudnivalót tartalmaz. A befűrendes hely- és tárgymutatóval ellátott s az által csakugyan gyakorlati használatra való „Tiszti címűtár” terjedelmére és adatainak megbízhatóságára nézve első helyen áll a naptáriróadalomban. (Bizonyára megyéinkre vonatkozó adatokat nem éppen a legnagyobb pontossággal közli. No de azért éppen nem akarjuk csökkenteni a „Tiszti címűtár” vagy magának a naptárnak értékét, csak egy kissé több lelkiismeretességet kértünk. — A szerk.) Közhivatalok, miniszteriumok, s azok keretébe tartozó dolgok, köztörvényhatóságok (megyék), törvényszékek és járásbíróóságok, tudományos- és szépirodalmi intézetek, színházak, közlekedési vállalatok, biztosító társulatok és pénzintézetek, a budapesti orvosok, a budapesti s az összes magyarországi és a bécsi ügyvédek teljes névsorát tartalmazza e teljes 12 ívre terjedő rész. Budapest főváros tisztikarán kívül 133 vidéki város tisztviselőinek teljes névsorával is találkozunk, végül pedig a vásárok teljes jegyzékével. A negyedik száz oldalnyi kötet ára most is a régi: 1 frt o. é. — 1 frt 15 krnak előleges (postautalvánnyal való) beküldése után a naptárt bérmentesen küldik.

A legnagyobb hegedűművészek egyike a cseh Ondricek, jelenleg hazánkban időz s Budapesten hangversenyez.

Adorján Jenő, hírneves hegedűművész, hazánkfa, december hóban a nagyobb vidéki városokban hangversenyeket fog rendezni.

A legújabb Petőfi-kiadás. Ez év május havában került a könyvpiaera Petőfi összes költeményeinek új népies kiadása, eredeti kéziratok, kiadások és Havas Adolf székesfehérvári főreáliskolai tanár revidálása alapján. Most ugyancsak Havas Adolf rendezte sajtó alá Petőfi költeményeit fajok szerint csoportosítva, négy kis kötetben (egy-egy kötet ára 50 kr) következő címek alatt: 1. Petőfi szerelmi költeményei s bordaljai. 2. Petőfi hazafias költeményei. 3. Petőfi leíró költeményei s népdaljai. 4. Petőfi elbeszélő költeményei. E négy kötet szintén az Athenaeumnál jelent meg, piros angol vászonba kötve, címképpel, az Ember tragédiája olcsó kiadásának formájában. A szöveg teljesen azonos a népies kiadás jevideált szövegével, s mindenik kötet élén rövid tájékoztató bevezetés áll, mely, a kötet tartalmának megfelelően néhány vonással jellemzi Petőfi költészetét. A kötetek olcsó ára még a legszerényebb anyagi helyzetben levő olvasónak is módot nyújt Petőfi költeményeit megszerezni. A költeményeknek fajok szerinti csoportosítása kiváló esztétikai s élettrajzi érdekekkel bír, s a nagy költő géniuszának sajátosságát, fejlődését, határait világosabban feltünteti, mint a csupán kronologiai sorrendet követő összes kiadás. Így, például, a Szerelmi költemények teljes, rendszerű és hiv. képét adják a nagy költő szerelmi életének — mintegy szerelmeinek autobiogra-

fáját — míg a Hazafias költemények Petőfi hazafias lyráját a fejlődés egymásutánjában tüntetik fel, a megerősödő honfölszólástól és elfojtott fájdalomtól, a forradalmi láz erőszakos kitöréséig.

A kereskedőifjak szakoktatása.

A magyar kereskedőifjak folyó hó 1-én és 2-ikán Baross Gábor kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur védnöksége alatt Aradon tartott V. országos kongresszusa a kereskedőifjak szakoktatása és tanoncügy tárgyában Zachár Gyula fővárosi tanár következő indítványát fogadta el:

1. Keressék meg a kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur önmagánál, hogy a kereskedelmi szakoktatást illető hatáskörben:

a) nevezzék ki egy állandóan működő miniszteri biztost, kinek a kereskedelmi szakoktatásra vonatkozó törvények és rendeletek mikénti végrehajtásának ellenőrzése mellett, különösen az képezni hivatását, hogy felügyel arra, miszerint ott, hol alsófoku kereskedelmi iskolák még nem állítottak fel, azonban 20 iskolakötelezett tanonc van, ily iskolák felállíttassanak;

b) bizza meg kerületében a kereskedelmi és iparkamarákat az alsófoku kereskedelmi iskolák szervezésével, s jelölje ki részére azon módozatot, melyekkel ezen iskolák fentartási költségei fedeztessenek;

c) utasítsa az iparhatóságokat, hogy ezek csakis oly tanoncoknak állítsák ki a tanviszony befejeztével az ipartörvény 67. §-a értelmében adni rendelt bizonyítványokat, kik rendszeres iskolai bizonyítványokkal igazolják azt, hogy iskolai kötelezettségüknek az alsófoku kereskedelmi iskola három évi tanfolyamának rendes látogatása által eleget tettek, s rendelje el, hogy ezen bizonyítványokba csakis az iskolai bizonyítványokba foglalt előmeneteli jegyek irhatók, de sőt ily iskolai jegyek nélkül a bizonyítványok ki sem állíthatók;

d) utasítsa az alsófoku kereskedelmi iskolák igazgatóságait, hogy ily kereskedő tanoncok, kik az ipartörvény 60. §-ában a 12 éves koraal járó iskolai kötelezettségnek eleget nem tettek, tehát a népiszkola hat osztályát, illetőleg az ezzel egy elbírálás alá eső gymnasiumi, real- vagy polgári iskolák két legelső osztályát el nem végezték, az alsófoku kereskedelmi iskola első osztályába csakis felvételi vizsga alapján vehetők fel; sikertelen felvételi vizsga esetében ily tanoncok az alsófoku kereskedelmi iskolák mellett ezen célra nyitandó előkészítő osztályok végzésére köteleztetvén.

2. Keressék meg a kereskedelmi és iparkamarák, hogy hassanak oda, miszerint, ha egyelőre csakis a kamara székhelyén is, a kereskedő segédeknek a budapesti kereskedőifjak egyesülete esti szaktanfolyamához hasonló s az önművelődés eszközét szolgáló tanfolyamokat állandósítsanak.

3. Keressék meg a budapesti kereskedőifjak egyesülete, talájon módot arra, miszerint az általa rendszerezett esti szaktanfolyam három utolsó évében előadott tananyag speciális tankönyv alakjában feldolgozassék s így ez az ország többi kereskedő ifjusági egyletei által felállítandó szaktanfolyamok részére is hozzáférhetővé tétessék.

4. Bizassék meg és kéressék fel a magyar kereskedőifjak V. országos értekezletét összehívó és rendező bizottság, hogy az országos kereskedőifjak egyesületeit tanfolyamok felállítására ösztönözze és serkentse, s ez irányban elért eredményeiről a legközelebb tartandó országos értekezleten jelentést tegyen.

Ezekből látható, miszerint az aradi kongresszuson jelen voltak belátták azt, hogy a kereskedőifjak egyik nagy hibája a kellő szakismeret hiánya. S tetemes azok száma, kik eme hiányban szenvednek.

A legutóbbi népszámlálás szerint az országnak 13.728,622 főnyi lakossági számában 163,755 azok száma, kik kereskedőknek vallják magukat. E mindenesetre nem jelentéktelen számban volt:

Önálló kereskedő	30,712	vagyis 55 ⁴⁰ / ₁₀₀ %
Üzletvezetők és irodatisztek	10,068	6 ²⁵ / ₁₀₀ %
Segédek	25,953	15 ⁸⁵ / ₁₀₀ %
Tanonok	8,972	5 ⁴⁸ / ₁₀₀ %
Munkások	20,559	12 ⁴⁵ / ₁₀₀ %
Családbeli kisegítők	7,491	4 ⁵⁷ / ₁₀₀ %

Összesen 163,755 = 100%.

Ezen adatokból következik, hogy legnagyobb számban az önálló kereskedést űzők vannak, mennyiben azok %-ka 55⁴⁰/₁₀₀ %-ot tesz ki. Utánuk legnagyobb számban a kereskedő-segédek, azaz azon elem tagjai említendők, melyek az ugynevezett kereskedő ifjuságok képezik. Ez elem százalékos aránya pedig 15⁸⁵/₁₀₀ %-ot tesz ki. Múltó ezek után tehát, hogy ezen elem oktatásával, képzésével foglalkozunk, annyival is inkább, mivel a segédek legnagyobb része azon oktatásban, melyet már az 1884. évi XVII. t. c. szabályoz, alig részesült, mivel hiszen alsófoku kereskedelmi iskoláinkat ma még újjainkon számíthatjuk meg, s a meglevők közül a pestieket és talán a pozsonyit kivéve, tanügyi eredmény, de maga a tanmenet tekintetében is, mind igen sok kívánni valót hagy.

Alsófoku kereskedelmi iskolákkal csak kevés helyen találkozunk — s ha találkozunk, azok rendszeren a kezdetlegesség színvonalán állnak s észrevehetőbb eredményt felmutatni nem képesek — nagyon könnyen be fogjuk látni, tekintetbe véve még azt is, hogy az alsófoku kereskedelmi iskolák csak igen rövid idő óta állanak fenn hazánkban, miszerint a 25,953 segéd közül nagy azok száma, melyek kellő szakképzettséggel nem bírnak, hacsak ebbeli hiányukat önszorgalom által nem igyekeztek pótolni. Ezen körülmény azonban talán a legnagyobb ritkaságok közé tartozik.

Ha széttekintünk az alsófoku kereskedelmi iskolákban, s vizsgálgatjuk az ott lévő elemet, azon tapasztalatra fogunk jutni, hogy a szülők gyermekeiket ritkán a gyermek kedve folytán, ugyszólván, hivatása alapján adják a kereskedő pályára, hanem tettük rugója leggyakrabban azon önmagukban vagy a gyermekekben fekvő kényszerűségből adják a jelzett pályára, mert vagy nem képesek a további iskolázásra, vagy pedig a gyermekben nincs meg a hajlam, esetleg tehetség az iskolai tanulmányok további folytatására. Így tehát az alsófoku kereskedelmi iskolákban, melyre építeni lehetne, ez pedig nagyon hezagos, amennyiben a jelzett elemből alig válik ki egy-kettő, ki elemi iskolán kívül még középiskolából is végzett volna egy vagy két osztályt.

Világos tehát, hogy kereskedőifjainkat művelni kell, hogy kereskedelmünket ne csak anyagilag, hanem

az azt űzőket szellemileg is emeljük, hivatásukhoz méltókká tegyük, a szem-keze által rájuk űzött méltatlanságot pedig egyenlőssé.

Nevelésre szorúlnak a mi kereskedőifjaink is. Mivel azonban Zombor városában egy oly intézmény, mely eme áldásos ügy felkarolására egyenesen birna hivatással, azaz egy kereskedőifjak társulata csak papíron él s tényleg nem működik, ennek folytán csak a helybeli kereskedelmi kamarától és a kereskedőtől maguktól remélhető, hogy e téren kezdőként fellépjenek s a nemes ügyet, azaz azt, hogy kereskedelmünk nemcsak az árak minőségét illetőleg legyen képes a külföldi versenyével farkasszemét nézni, hanem kereskedőink a külföldi kereskedőkkel szemben műveltség tekintetében is a versenyt kiálhassák.

Nem volna tehát felesleges, ha a kereskedelmi kamara a helybeli kereskedőkkel vállvetve oda törekednék, hogy helyben is a budapesti kereskedőifjak társulatánál fennálló esti tanfolyamhoz hasonló tanfolyam nyíltatnék. A jelzett tanfolyam 6 hónapon át tart, s heti 10 órában a könyvvitel, kereskedelem-isme, váltó-jog, kereskedelmi jog, nemzetgazdaságtan, magyar és német levelezés, valamint a kereskedelmi számtan adatik elő, tehát mindaz, mire egy kereskedőnek üzlete vezetése körül szültsége van s mit, hogy tudjon, a szakműveltség szempontjából okvetlenül megkívánatik.

Hogy mily eredményekkel működik a fővárosban, hol a közel tucatyszámu nyilvános kereskedelmi iskolán kívül még vagy fél száz, ugyan nem nyilvános, de e téren még is hatalmas konkurrensse fajult magán tanfolyam létezik, ezt a következő számbeli adatok legyenek hivatva feltüntetni:

1880. évben beiratkozott	60
1881. „	52
1882. „	48
1883. „	40
1884. „	49
1885. „	56
1886. „	46
1887. „	49
1888. „	72
1889. „	64 hallgató.

Az idei évben pedig, mivel a tanfolyamon 75 hallgatónál több, a helyi viszonyokat véve figyelembe, nem vehet részt, s mivel a jelentkezők száma közel volt a 100-hoz, vagy 20 egyén lett visszautasítva.

E tanfolyamról azonban még volt valami észlelhető, t. i. a beiratkozott egyének nagy része vidékről került.

Mindezek alapján nálunk sem maradhat utolsó eszmeként az, hogy ily tanfolyamot alakisunk, annyival is inkább, mivel meg volna mindaz, a mi ily tanfolyam létesítéséhez okvetlenül szültséges. Van kereskedelmi iskolánk, melynek tanári kara a tanítást remélhetőleg átvállalná, van egy nagyszámu oktatandó kereskedőifjuságunk. Tehát nem hiányzik az oktató és oktatandó közeg.

Hiányozni csak az esetleges tanfolyam anyagi része hiányozna. E tekintetben pedig a városra nézve nem volna nagy teher, ha a jelzett célra helyiséget, fűtést és világítást adna. A tanfolyam egyéb költségei fedezése pedig részben a befolyt tandíjakból volna lehetséges, mivel nem remélhető, hogy annyi egyén jelentkeznék, hogy a tanfolyam teljes költségei fedeztessenek. A költségeknek másik része pedig adakozások és teendő esetleges alapítvány kamataiból volna beszerzendő.

Remélhetjük ez utóbbi feltevést illetőleg kereskedőinktől és pénzintézeteinktől, hogy nem lennének szültségesek, s tehetségtől kőz képest támogatnák a hasznos, nemes és mindenesetre fontos ügyet.

A kereskedelmi kamara feladata pedig az volna, hogy igyekezzen eme terv kerestülvitelére.

Igyekezünk tehát közös erővel hazánk kereskedelmét és kereskedőit ne csak anyagilag, hanem szellemileg is emelni.

P. K.

Törvényszéki csarnok.

A duhajkodás vége.

F. évi szeptember hó 8-án este Vajszkán, Kovács Józsa 19 éves legény, Simunovics Marca 26 éves nős embert, azért, mert az őt „szemétnék” nevezte, botjával néhányszor fejbe vágta. Simunovics Marca kapott sértüléseiben kilenc nap mulva meghalt.

A f. hó 13-án tartott végtárgyaláson vádolt töredelmesen beismerte tettét, azt hozván fel mentségül, hogy nagyon felindult, mert a megölt sértette.

Dr. Balogh Ernő, mint vádolt részére hivatalból kirendelt védő, a btk. 507. §-ában meghatározott erős felindulásban elkövetett halált okozott súlyos testi sértést látván fenforogni, védenéit enyhén kérte büntetni.

A kir. törvényszék azonban a kir. ügyész indítványa alapján vádoltat a btk. 306. §-a alapján mondta ki bűnösnek, és az enyhítő körülmények figyelembe vétele mellett 4 évi fegyházra ítélte.

Végtárgyalások. Dec. 20-án emberöléssel vádolt Fratriss Károly ellen. Dec. 29-én emberöléssel vádolt Nikolics Plátó és társai ugyszintén Kreko József és társai ellen.

Gyilkos lapszerkesztő. A „Zasztava” szerkesztőjének gyilkossági perében 1891. évi január hó 27-én az újabb végtárgyalás Ujvidéken lesz.

Közgazdaság.

A „Hamburger Handelsblatt” hielgő szavakban emlékezik meg Baross Gábor magyar kereskedelmi miniszter vasut-tarifauji sikereiről, melynek méltánylása után örömeinek ad kifejezést, hogy a magyar miniszter sikereit iránt Poroszországban támadt irigység immár megszűnt s a magyar vasuti reform nagy alkotásai most már a porosz vasutakon is hova előbb meg fognak honosíttatni.

A közutakról és vámokról szóló törvény szerint az állami utak ama részeinek fentartásához, melyek valamely közúton kereszttül vonulnak, illetőleg annak belterületén vannak s így egyuttal utcai vagy gazdasági közlekedésre is használatnak s ennek következtében fentartásuk többé kerül, az illető közúg is

hozzái
reaked
venni
hozzái
bizotts
A kim
tézke
állam
terület
ségein
gyék a
rül töb
állami
állami
ségből
jellege
termész
mitas,
közöss
akkor
vonuló
részene
litásnál
külön
szolgál
duló m
tesen a
por leh
tási s e
tásához
aminő
fejzett
nek, a
ugyanan
Az áll
esetén
kézpén
sához
ben ir
lendők
kivítele
általán
bizotts
relmes
vatal fe
épités
törvény
megbíz
lemmel
és gazd
val van
a fentb
20—30
engedély
lok az é
jelentés

Or
Az orsz
szakosza
tanácsko
tartandó
igazgató,
az állatki
azt, hogy
egyesülett
az volt, h
fejtsen s
az állatte
hogy az
kiállítás
nézve, h
létesítse
egy 1600
ligeti áll
kiesi vol
Most az
saját ris
tást, mel
kiállítás
riumot k
kiállítás
A kiállit
és sertés
tést is s
is. A kiá
városban
dítványoz
mely a m
földmível
lásokat m
Tormay
őhajtanó
állítás k
tenyésztés
jövendős
Aurél gróf
tossáma
lete alatt
Steiger
Baranyay
előintézk

Havi és
heti nap

16 Kedd
17 Szer.
18 Csüt.
19 Pént.

B I

hozzájárulni tartozik. A községek hozzájárulását a kereskedelemügyi miniszter nemsokára igénybe akarja venni s utasította az államépítészeti hivatalokat, hogy a hozzájárulás mérvének megállapításánál a közigazgatási bizottságok által alapul veendő kimutatást készítsék el. A kimutatás szerkesztésére nézve a miniszter akkép intézkedik, hogy a község belterületén keresztül vezető államutak fentartási költségeinek és a község külterületén átvonuló államutak összes fentartási költségeinek öt évi átlaga közt mutakozó különbséget vegyék alapul annak kiszámításánál, hogy mennyivel kerül többbe az államnak a község belterületén átvonuló állami utak fentartása, mint a külterületén levő állami utaké. Amennyiben az illető közút a községtől tovább nem haladna, vagy onnan tovább más jelleget nyerne, pl. mint községi közlekedési út, akkor természetesen csak azon belterületre alapítatik a számítás, melyeken az állami közút átvonul. Ha pedig egy községen és annak határain több ily közút vonul át, akkor úgy a belterületen átkelő, mint a külterületen átvonuló állami közutaknál a fentartási összeg az utak e részének összege után számítandó, vagyis az összehasonlításnál egyfelől külön a belterületen átkelő, másfelől külön a külterületen átvonuló utosszágok összege szolgál alapul. A költségeknek az utentartásnál előforduló mindennemű munkákra ki kell terjedniük, nevezetesen a kavicsgarmadák előállításai és szállítási, a sár és por lehúzási, kavics elterítési, árok ásási, patka igazítási s egyéb munkák költségeire. A műtárgyak fentartásához való hozzájárulás akként állapítandó meg, hogy aminő hányadát képezi a községi járulékos pénzben kifejezett értéke az átkelési szakasz fentartási költségeinek, a község a műtárgyak fentartási költségeihez is ugyanannyi százalékkal való hozzájárulásra eszközölhető. Az államépítészeti hivatalok tesznek javaslatot szűkség esetén arra nézve is, hogy a megállapítandó hozzájárulás készpénzben váltassék-e meg? A műtárgyak megváltásához való hozzájárulás azonban mindenesetre készpénzben irányozandó elő. A fentebbi elveken kívül mérlegelendő a helyi viszonyok és ha az indokoltak látszik, kivételesen a hozzájárulási kules megállapításánál az általános határozatoktól közlendő. Ha a közigazgatási bizottságok a hozzájárulás mérvét az államra nézve sérelmesen állapítanak meg, akkor az államépítészeti hivatal felelősséget. A miniszter végre felszólítja az államépítészeti hivatalokat, hogy úgy az állami, valamint a törvényhatósági közutaknál, melyekre nézve különben a megbízást a törvényhatóságoktól nyerik, méltányos figyelemmel legyenek s amely község lakosságának kereseti és gazdasági viszonyai mostohák, vagy magas pótdadóval vannak terhelve, azoknál a hozzájárulási hányadnak a fentebbiek szerint kiszámított mértéke leszállítható 20-30 százalékkal, mire nézve azonban a miniszter engedélyét kell kieszközölni. Az államépítészeti hivatalok az év végéig tartoznak a miniszternek eljárásukról jelentést tenni.

Országos állatkiállítás és állatvásár.
Az országos magyar gazdasági egyesület állattenyésztési szakosztálya Tormay Béla min. tanácsos elnöke alatt tanácskozott egy Budapesten a jövő év tavaszán megtartandó állatkiállítás és vásár ügyében. Ordódy Lajos igazgató, a kiállítási ügy előadója, visszajelentést vet az állatkiállítások történetére s különösen hangsúlyozza azt, hogy az egyesület legelőször mint állattenyésztési egyesület alakult meg s a nagy Széchenyi intenciója is az volt, hogy az állattenyésztés minden ága érdekében fejtsen ki fokozott tevékenységet az egyesület. Ezután az állattenyésztési mozgalmakról idézte föl s constatálja, hogy az 1886 ban tartott utolsó tenyészvásár és a körösi kiállítás óta a gazdasági egyesület kísérletet tett arra nézve, hogy a fővárosban állandó állatkiállítási csarnokot létesítsen s a főváros hatósága hajlandónak is mutatkozott egy 1600 négyzetméteres területnek átengedése a városi állatkert mögött. Ez a terület azonban nagyon kicsi volt s így a dolog ismét halasztást szenvedett. Most azonban itt van az alkalom, hogy az egyesület a saját risicójára is rendezhessen nagyobb országos kiállítást, melyben az állam is részt venne, a mennyiben a kiállítási díjak megszállására a földmívelési miniszteriumot kéri föl s ennek fejében a miniszteriumnak a kiállítás intézésébe teljes befolyást engedne az egyesület. A kiállítás az eddig szokásban volt tenyészmarha-, juh- és sertés-kiállításon kívül felölelné az országos lótenyésztést is s ennek minden ágát, s esetleg a baromfityénysztést is. A kiállításnak csak egy jóslatnak sikert, ha azt a városban könnyen megközelíthető helyen rendezik. Indítványozza, hogy a szakosztály bizottságot küldjön ki, mely a megalakulandó lótenyésztési albizottsággal és a földmívelésügyi miniszterium képviselőivel érintkezvén, a kiállítás előmunkálatait vezesse s a fővárossal a tárgyalásokat megkezdje a kiállítás helyének átengedése iránt. Tormay Béla mindenben hozzájárul az előadottakhoz s óhajtaná, hogy a lótenyésztésen kívül a kiállítás keretében nagyobb tért biztosítsanak a baromfityénysztésnek, mert a lótenyésztés az országban 3 milliót jövedelmez, a baromfityénysztés pedig 12 milliót. Dessewffy Aurél gróf szintén hozzájárul az előadottakhoz s a kiállítás számára a városi területen egy terület megnyerését főfontosságúnak tartja. Ezután Dessewffy Aurél gróf elnöke alatt Tormay Béla min. tanácsos, Tolnay Lajos, Steiger Gyula, dr. Hutyra Ferenc, Ordódy Lajos és Baranyay István tagokból álló bizottságot küldtek ki az előintézkedések megtételére.

**Naptár.
December.**

Havi és heti nap	Katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
16 Kedd	Etelka	Ananiás	4 Borbála
17 Szer.	Kániorb.	† Lázár	5 M. Sabbas
18 Csüt.	Gracián	Gracián	6 Miklós
19 Pént.	Nemesius	† Nemesius	7 Ambrus

Felelős szerkesztő:
Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz- és váltó-ügyvéd.
Laptulajdonos és kiadó:
BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

*** Karácsony és újévre alkalmas ajándékok. ***

Legújabb divatu karácsonyfa-, sarok- és faldíszek.
Díszmunkák, ifjusági iratok és képeskönyvek magyar, német és francia nyelven dúsz választékban
SCHÖN ADOLF
könyv- és papirkereskedésében
olesó árért kaphatók.
Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Karácsonyi és újévi ajándékok.

Karácsonyi és újévi ajándékok.

*** Karácsony és újévre alkalmas ajándékok. ***

Pályázat.

Monostorszegh község elemi népiskolájánál 1 tanítói állásra ezennel pályázat nyitattik. Javadalmazás: évi 500 frt, szabad lakás kerttel, mely után az adót és egyenértéki illetéket a megválasztott tanító fizeti. Az állásra csak férfiak pályázhatnak. A megválasztott tanító köteles leendő az iskolaszék által kijelölt osztályokban az előirt tantárgyakat előadni, az ismétlő iskolában minden fizetés nélkül oktatni, ugy évenként a tanköteles gyermekeket a kitűzött határidő alatt összeirni. Kellékek: magyar és német nyelv teljes bírása; előnyben részesülnek azonban azok, kik hiteliesen igazolják, hogy a dalmát nyelvet is birják és orgonálni tudnak. Pályázók felkéretnek kellően felszerelt kérvényeiket f. évi december hó 28 áig a helybeli iskolaszékhez beküldeni.

A választás f. évi december hó 30-án tartatik meg. A megválasztott tanító állását megválasztása után azonnal elfoglalni köteles. Monostorszeghen, 1890. évi december hó 13-án.
Nagy Béla,
iskolaszéki elnök.

1211. szám.
kig. 1890.

Pályázat.

Rác-Militics községben megüritült német-magyar ajku róm. kath. felekezeti vegyes elemi iskolánál turesedésbe jött tanítói állásra ezennel pályázatot nyitunk, s felhivunk minden okleveles tanítót, ki ezen állást elnyerni óhajlja, hogy kellően felszerelt kérvényét a rácmiliticsi róm. kath. iskolaszékre címezve 1891. évi január hó 15-éig, mint a választás napjáig nyújtsa be. Az állás javadalma a községi pénztárból előleges havi részletekben felveendő 400 frt készpénz és 50 frt lakbér, esetleg szabad lakás. A megválasztott tanító az ismétlő és vasárnapi iskolában az előirt tantárgyakat külön díjazás nélkül köteles tanítani. Zenében jártasok előnyben részesülnek. Rác-Militics, 1890. évi december hó 12-én. 3-1
Radoyehich Endre, iskolaszéki jegyző.
Deim Lipót, plébános, iskolaszéki elnök.

11038. sz.
tkvi 1890.

Arverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Majer Róza bogojévi lakos végrehajtónak Kocsi Mária bogojévi lakos végrehajtást szenvedő elleni 45 frt 70 kr. hátralékos tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő, Bogojéva községben fekvő, a bogojévi 301. sz. tjkvben foglalt, Kocsi Mária néven egészben irt 86. hr. 169. ö. i. sz. ház és belselekből álló ingatlanra az árverést 749 frtban ezennel megállapított kikiáltási árbán elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1891. évi február hó 17-ik napján délután 10 órakor Bogojéva községben a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 74 forint 90 krajcárt oszt-rák értékben készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni. Kelt Zomborban, 1890. évi október hó 12-én.
A zombori kir. törvényszék mint telekk. hatóság.

Ráics Lyubomir,
kir. törv. bír.

7440. sz.
kig. 1890.

Pályázati hirdetmény.

Hódságh községben megüresedett, s évi 500 frttal javadalmazott, segédjegyzői állásra pályázatot nyitok. Felhivom a pályázókat, hogy jegyzői oklevéllel felszerelt kérvényeiket hozzám 1891. évi január hó 1-éig nyújtsák be. Hódsághon, 1891. évi december hó 2-án.
Főszolgabíró úr helyett:
Müller Béla,
szolgabíró.

889. szám.
1890.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a tekintetes zombori kir. járásbírósg 3517./p.873. sz. végzése által Falcione Gusztáv, mint néh. Falcione András örököse zombori lakos javára Rudits Mihály előbb apatini most zombori lakos ellen 800 frt tőke, ennek 1865. évi november hó 1. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 43 frt 21 kr perköltés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1574 frt 59 kr-ra becsült butor, ágy, ruha és fehérneműek, 1 ló, kocsis és ezüst evő eszközökből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak. Mely árverésnek a 10254./1890. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Zomborban alperes lakásán (Dévay féle házban) leendő eszközésére 1891. évi január hó 2-ik napján délután 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak. Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Kelt Zomborban, 1890. évi december hó 13-án.
Cservenka Lajos,
kir. bir. végrehajtó.

9392. sz.
tkvi 1890.

Arverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a hódmezővásárhelyi központi takarékpénztár végrehajtónak Lövinger Zsigmond végrehajtást szenvedő elleni 1470 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a zombori kir. járásbírósg) területén lévő, Kerynyán fekvő, a kerynyai 888. számú tjkvben A. I. 1. sorszám alatt foglalt Lövinger Zsigmond és neje szül. Bleier Regina néven álló (189-190.) hr. 93. ö. i. sz. ház és belselekre az árverést 1836 frtban ezennel megállapított kikiáltási árbán elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1891. évi február hó 12-ik napján délután 3 órakor Kerynyja község házában késedelmes árverési vevő Amstadt Mátyás veszélyére és kárára megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-a jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. hó 1. 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni. Kelt Zomborban, 1890. évi november hó 15-én.
A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Radány Péter,
kir. trvszéki bír.

Karácsony és ujévre alkalmas ajándékok.

A közeledő karácsony és ujévi ünnepek alkalmából ajánlom dúsan felszerelt

könyv-, zenemű-, papir-, író-, rajz- és díszműárú-üzletemet

magyar, szerb és német nyelvű **díszművek, imakönyvek, ifjusági iratok, képeskönyvek, albumok, emlékkönyvek, iskolatáskák, író-mappák** stb., stb. cikkekben

bámulatos olcsó áron.

A n. é. közönség pártfogását kérve vagyok

mély tisztelettel
Karakásevics Milivoj
könyvkereskedő,
Zomborban, a Szent-György-téren,
Bikár S. úr házában.

*—5

Karácsony és ujévre alkalmas ajándékok.

Dittmár-féle függő- és asztali lámpák.

BÁCS-BODROGH VÁRMEGYE LEGOLCSÓBB ÁRUCSARNOKA.

GOLDFÁHN SÁNDOR
ZOMBORBAN,
főutca, Falcione Gusztáv üzlethelyisége mellett.

Karácsonyi és ujévi ajándékok
Jutányos árak mellett nagy választékban kaphatók.

A legújabb valódi **bronz-, nikkell- és china-ezüst-tárgyak**, továbbá díszes **albumok, emlékkönyvek**, a legújabb és igen elegáns kiállítású **levélpapírok, pénz-, szivar- és dohánytárcák**, nemkülönben **képes könyvek**, Fröbl-féle **társasjátékok** és különféle, nagy választékú egyéb **gyermekjátékszerek**.

Raktáromon lévő porcellán-tárgyak, u. m.: **thea-, kávé-, moca-servicek**, valamint egyéb porcellán-edényeket tetemesen leszállított árak mellett elárulom és kérem e részben is a n. é. közönség becses figyelmét. Egy 6 személyű thea-, kávé- vagy moca-service ára **4 frt 50 krtól**, egy 6 személyű díszes evő-service pedig **10 frttől** felfelé.

Hogy azon tisztelt vevőimnek, kik karácsonyi ajándékokra sokat áldozni nem akarnak, kedvébe járjak, üzletemben egy igen díszes

karácsonyi kiállítást állítottam fel.

Ugyanitt a legszebb és legkülönbözőbb játékszerek és egyéb tárgyak kaphatók, darabonként 7 és 14 krajcárért.

A legszebb karácsonyi ajándék egy házi varrógép.

Képes könyvek. — Ifjusági iratok.

Legalkalmasabb karácsonyi és ujévi ajándékok.

Ajánlom a nagyérdemű közönség szives figyelmébe dúsan felszerelt

könyv-, zenemű-, papir-, író és díszműárú-kereskedésemet.

melyben **díszművek, imakönyvek, ifjusági iratok, képes könyvek, emlékkönyvek (Poesie), albumok** a legdíszesebb kiállításban, **luxus levélpapírok** a legfinomabb kivitelben, igen díszes dobozokban. Legesimesebb kivitelű fémárak, u. m.: **íróasztal-felszerelés, vegyes ténatartók, tollállványok, levélnéhezékek, arcképek, karácsonyfa-díszek** stb. **Író-mappák**, valamint általános kedvelt **társasjátékok** nagy készletben állanak a t. c. közönség választására.

Bátorkodom továbbá a n. é. közönség b. figyelmét felhívni a következő s kiválóbb díszművekre, u. m. *Arany J.* kisebb költeménye 4 frt 20 kr, *Bajza* munkái 6 kötet 6 frt, *Garay* összes munkái 5 kötet 16 frt, *Hevöld*, Föld és népei 3 kötet 20 frt, *Illemkönyve* 6 frt, *Jókai*, Utazás egy sirdomb körül 8 frt, *Madách*, Ember tragédiája 15 frt, *Magyar-francia szakácskönyv* 7 frt, *Petőfi* költeményei, nagy kiadás 12 frt, *Radó*, Költők Albuma 3 frt 60 kr, 5 frt 60 kr, *Ribáry*, Világtörténelem 8 kötet 48 frt, *Shakspeare* színművei 10 frt 80 kr, *Shakspeare*, Romeo és Julia 3 frt 50 kr, *Szana T.*, Magyar művészek 15 frt, *Szana T.*, Petőfiné, Szendrey Julia 5 frt 40 kr, *Tompa* összes munkái 4 kötet 6 frt, *Tompa*, Virágregék 4 frt, *Vas Gerében* összes munkái 10 kötet 28 frt, *Virág Benedek* összes munkái 5 kötet 6 frt, *Vörösmarty* lírai költeményei 2 kötet 4 frt 20 kr, *Vörösmarty* epikai költeményei 2 kötet 4 frt 20 kr, *Verne* összes munkái, diszkórtésben.

Előfizetéseket elfogadok minden, bárhol és bárki által hirdett **napi- és hetilapokra**, valamint minden bel- és külföldi **folyóiratokra**, az eredeti árak mellett, hozataldíj nélkül.

Zombor, 1890. évi december hó.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve, vagyok kiváló tisztelettel:

KOLLÁR JÓZSEF könyvkereskedő,
főutca, Szemző Gyula ur házában, a Citaonica mellett.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek, kívánatra kimerítő könyv- és árujegyzék ingyen és bérmentve.

Társasjátékok. — Emlékkönyvek.

5103. szám.
kig. 1890.

Pályázat.

Bács-Bodrogh vármegye zsablyai járás Zsablya nagyközségben leköszönés folytán üresedésbe jött 360 frt évi fizetéssel javadalmazott községi 1-ső irnoki állásra ezennel pályázat nyitattik.

Pályázni óhajtok felhivatnak, miszerint Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottságának 6/1887. sz. alatt alkotott szabályrendelete értelmében felszerelt, sajátkezűleg irt folyamodványukat, a magyar, szerb és német nyelv tudásának igazolása mellett, alulírt főszolgabíróhoz **f. évi december hó 24-ig** annyival inkább nyújtásák be, mivel később beérkezők figyelembe vétetni nem fognak.

Megjegyeztetik, hogy a jegyzői szigorlattal bíró egyének előnyben részesülnek.

Zsablyán, 1890. évi december hó 5-én.

Zákó Milán,
főszolgabíró.

4255. szám.
tkv. 1890.

Árverési hirdetmény.

A palánkai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság Vukadino Mirkó végrehajtatónak kérelme folytán néh. Alexin Izidor örökösei végrehajtást szenvedtek, illetve Rakits Miklós késedelmes vevő elleni végrehajtási ügyében a végrehajtási árverés 39 frt 38 kr tőkekövetelés és járuléka kielégítése végett az 1881. évi 60. t. c. 185. §-a alapján és a 146. § értelmében a palánkai kir. járásbíró területén lévő *Tovarisova* 605. sz. tjkvben A. I. 424—425/a hr. 255/a, 255/b ö. i. sz. ház és beltelekre 400 frtban megállapított kikiáltási árban ezennel elrendeli s annak *Tovarisova* községhezánál leendő megtartására határidőül **1890. évi december hó 24-ik napjának délutáni 3 óráját** kitűzi, mely alkalommal a jelzett ingatlan a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

Az ingatlan a fent kitett árban fog kikiáltatni. Az árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezébe letenni.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál Palánkán, 1890. évi szeptember hó 21-én.

Hetesy Kálmán,
kir. aljárásbíró.

3038. sz.
tkvi 1890.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Czimmermann János végrehajtatónak Massirevits szül. Kovacsits Persza végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a zombori kir. járásbíró) területén lévő, Zomborban fekvő, a zombori 7564. sz. tjkvben A. 7. alatt foglalt Massirevits szül. Kovacsits Persza nevében álló (20960., 20963., 20978., 20984/5.) hr. sz. 2 hold 1160¹²/₁₀₀ ö. szántóföld és rétre az árverést 547 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1891. évi január hó 3-ik napján délutáni 3 órakor** alulírt kir. törvényszék árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1890. évi augusztus hó 22-én.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Sztojkovits György,
kir. trvszéki bíró.

4063. szám.
tkvi 1890.

Árverési hirdetmény.

A palánkai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság Hípp Miklós ügyvéd végrehajtatónak kérelme folytán Todorov Tósa végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a végrehajtási árverés 100 frt tőkekövetelés és járuléka kielégítése végett az 1881. évi 60 t. c. 144. §-a alapján és a 146. §. értelmében a palánkai kir. járásbíró területén lévő *Tovarisova* község 401. sz. tjkvben A. I. (651—652.) hr. 406. ö. i. sz. ház és beltelekre, 889. hr. sz. szérűre, 928. sz. szérűre egészben 331 frt 50 kr, a tovarisovai 434. sz. tjkvben A. I. 1—10. sorsz. a. 1/4 telekföldből Todorov Tósát illető 1/4 részre 478 frt 50 kr és A. II. 1—6. sorsz. ingatlanokból Todorov Tósát illető 1/4 részre 187 frtban megállapított kikiáltási árban ezennel elrendeli és annak *Tovarisova* községhezánál leendő megtartására határidőül **1890. évi december hó 23-ik napjának délutáni 3 óráját** kitűzi, mely alkalommal a jelzett ingatlanok a kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Az ingatlan a fent kitett árban fog kikiáltatni. Árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezébe letenni.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál Palánkán, 1890. évi szeptember hó 17-én.

Hetesy Kálmán,
kir. aljárásbíró.